

...οντος Πορφυρίου)

Η αγωγή των παιδιών αρχίζει απ' την

ώρα της συλλήψεώς τους. Το έμβρυο ακούει κι αισθάνεται μέσα στην κοιλιά της μητέρας του. Ναι ακούει και βλέπει με τα μάτια της μητέρας. Αντιλαμβάνεται τις κινήσεις και τα συναισθήματα της, παρόλο που ο νους του δεν έχει αναπτυχθεί. Σκοτεινιάζει το πρόσωπο της μάνας, σκοτεινιάζει κι αυτό. Νευριάζει η μάνα, νευριάζει κι αυτό. Ό,τι αισθάνεται η μητέρα, λύπη, πόνο, φόβο, άγχος κ.λπ. τα ζει κι αυτό. Αν η μάνα δεν το θέλει το έμβρυο αν δεν το αγαπάει αυτό το αισθάνεται και δημιουργούνται τραύματα στην ψυχούλα του, που το συνοδεύουν σ' όλη του τη ζωή.

Αισθάνεσαι ότι πεινάεις, ότι άμα δεν φάεις, σε πιάνει μια λιγούρα, μια τρεμούλα. Φοβάσαι ότι θ' αδυνατίσεις. Είναι κάτι ψυχολογικό, που έχει εξήγηση. Μπορεί ας πούμε να μην εγνώρισες πατέρα, να μην εγνώρισες μητέρα, να είσαι υστερημένος και πεινασμένος, φτωχός κι αδύνατος. Κι αυτό από πνευματικό γεγονός, εκδηλώνεται αντανακλαστικώς ως αδυναμία του σώματος.

Γίνετε άγιοι και δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα με τα παιδιά σας. Η αγιότητα των γονέων απαλλάσσει τα παιδιά απ' τα προβλήματα. ... Κι όταν κάνουν αταξίες να

παίρνετε κάποια παιδαγωγικά μέτρα, αλλά να μην τα πιέζετε. Κυρίως να προσεύχεσθε. Το παιδί θέλει κοντά του ανθρώπους θερμής προσευχής. Όχι ν' αρκείται η μητέρα στο αισθητό χέρι για το παιδί της, αλλά να προσφέρει συγχρόνως και το χέρι της προσευχής. [\(περισσότερα...\)](#)